

maatte ogsaa bruges Befalingsmænd, og disse Befalingsmænd skaffede han til Stede ved at antage afskedigede Befalingsmænd eller Reservebefalingsmænd i betydelig Udstrækning. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem Hr. Niels Petersen skulde have kritiseret, at vi foreslog en Reserve for Flaaden, idet det ærede Medlem Hr. P. Munch som Forsvarsminister selv har ført Bevis for, at det er i allerhøjeste Grad nødvendigt at have en saadan Reserve.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen udtalte ogsaa, at den Flaade, Venstre stillede Forslag om, eventuelt kunde blive en Fare for Nationens Sikkerhed; saaledes maatte jeg forstaa det ærede Medlems Udtalelse. Her tror jeg, det ærede Medlem skyder langt over Maalet. Jeg tror ikke, at denne Flaade kan blive en Fare for Nationens Sikkerhed, jeg tror tværtimod, at den kan bidrage til, at vi bevarer den danske Nation som fri og uafhængig.

Saa drog det ærede Medlem stærkt til Felts imod Ordet „effektivt Forsvar“ og kunde ikke forstaa, at dette Ord var brugt i vort Flaadeforslag. Men under Krigen kendte det radikale Parti meget godt dette Ord, og den radikale Forsvarsminister har ogsaa erkendt, at der kunde komme til at foreligge Kampopgaver — ganske vist i Modstrid mod den Udvalgsbetænkning, som blev afgivet her af det radikale Mindretal under Forsvarslovenes Behandling i 1909, for den Gang mente man ikke, der kunde komme til at foreligge Kampopgaver, da var der kun Tale om Politiopgaver. Vi ved ogsaa alle sammen, at de Forholdsordrer, der udstedtes til Flaadens Skibe, og som godkendtes af det ærede Medlem Hr. P. Munch som Forsvarsminister, var i allerhøjeste Grad af effektiv Karakter; det vil ethvert æret Medlem kunne gøre sig bekendt med ved at studere den Betænkning, som er afgivet af de Konservatives og Venstres Udvalgsmedlemmer. Der staar nemlig disse bekendte Ord, som jeg ikke kan undlade at nævne, at Landgangs-forsøg paa Sjælland vil være at imødegaa med alle til Raadighed staaende Midler. Jeg mener derved at kunne fastslaa, at da vilde det ærede Medlem Hr. P. Munch nok have et effektivt Forsvar; men da Krigen var forbi, kom man igen tilbage til den gamle bekendte Sang, det gamle Lirum-Larum skal vi nu have om igen. Men, som sagt, naar de Herrer staar med Ansvar, er Tønen unægtelig en anden.

Jeg skal fremsætte nogle Udtalelser overfor det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Han drog i Aftes en Sammen-

ligning mellem Muligheden af et Forsvar af Belgien og et Forsvar af Danmark og mente, at Belgien havde anderledes gode og store Betingelser for et Forsvar, end Danmark havde, fordi Belgien var et bestemt Landomraade, der ikke var adskilt ved Bælter og Sunde, og fordi Belgien havde en langt større Befolkning end Danmark. Men jeg synes, at Historiens Kendsgerninger fastslaaer lige det modsatte. Jeg tror at turde hævde, at medens saa godt som alle Europas Fastlandsmagter til Tider i kortere eller længere Tid har været undertvunget af andre Lande, har det aldrig været Tilfældet med Ørger; og til Ørger regner jeg Storbritannien og Danmark. Jeg gaar ikke saa langt tilbage som til Knud den Store, der erobrede England, jeg holder mig mere til den nyere Historie, og jeg synes, at Eksemplerne fra vort eget Land er talende i saa Henseende. Den Gang Kristian IV ulykkeligvis deltog i 30-Aarskrigen og led Nederlaget ved Luther am Barenberg, og den Gang de hvervede Tropper, som vi førte Krigen med, svigtede Kristian IV, og derefter de fremmede Horder, bestaaende af alle Europas Landes Udskud, strømmede ind over den jydsk Halvø og desværre brændte vore dejlige Skove, hvor blev de da stoppet? De blev stoppet ved Lille Bælt. Og af hvem? For det første af Havet og for det andet af Kristian IV's Flaade. Og i den næste Krig, da de svenske Generaler af Had til Kristian IV rykkede med en lignende Skare Banditter ind i Jylland, hvor de atter brændte en Del af vore Skove, hvor blev de saa standset? Ved Lille Bælt. Og hvordan gik det Karl Gustaf, der om Vinteren gik over Bæltets tilfrosne Vande og kørte i Slæde hele Vejen til København?

Saaledes var Forholdet den Gang. Og hvorledes var det i den sidste Krig? Det ved det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen udmærket godt; da blev Tyskerne hindret i at komme over til Fyn, fordi Vandet skilte dem derfra. De kunde ogsaa have været hindret i at komme til Als, hvis der havde været bedre Samarbejde mellem Flaadens og Hærens Kommandoer. Det var det, det ærede Medlem Hr. Holstein i Aftes var inde paa, Tabet af Als skyldtes den uheldige Omstændighed, at Kaptajn Rothe paa Panserskibet „Rolf Krake“ ikke havde tydelige og bestemte Ordre om, hvornaar han skulde gaa ind i Als Sund, og hvor længe han skulde blive der.

Jeg synes, at disse Eksempler er saa talende og saa karakteristiske, at det ærede